

Bon Voyage!

Pirámide de vidro na entrada do Museo Louvre

Comezamos a nosa viaxe as 3:30 da mañá do mércores día 30 saíndo do instituto nun micro-bus no que ningún rato entraría despois de estar nós "acomodados" nos asentos coas maletas polo corredor.

Chegamos a Santiago, enteiros, e montamos no avión, claro está despois de pasar polo detector no que case nos ispen por olvidarnos de que levabamos o móvil no peto.

Chegamos a París facendo escala en Barcelona sen ningún incidente. Pasamos o día vendo lugares emblemáticos da "Cidade da luz".

O noso grupo diante da Torre Eiffel

Barcos no río Sena e vista xeral de París

Ao día seguinte démonos conta de que París era moi caro, xa que visitamos unhas galerías nas que deixamos a alma e a carteira. Pola tarde unha guía (moi guapiña ela) amosounos o barrio de Montmatre, onde uns negriños queríanse apoderar dun dedo noso para facernos unhas pulseiras. Pero aí non remataría a cousa, se non lles pagabas 5 ou 10 euros por pulseira acordaríanse da túa nai. Tamén visitamos a Torre Eiffel dende onde escupimos, e fixemos unha excursión en barco polo Sena.

O día 1 pola mañá "visitamos" o Louvre. Visitamos, entre comiñas, xa que só vimos a Gioconda e nos fomos outra vez para as Galerías. Supoño que tiñamos a esperanza de recuperar as nosas carteiras. Pola tarde visitamos Versailles onde poidemos remar polo lago.

Noemí, Tatiana, Samuel, Bibiana, Estefa, Marta, Ángela e Raquel diante do Palacio de Versalles

O sábado fomos, por fin, a Disneyland onde volvemos á nosa nenez e berramos como nunca o fixeramos. Uns cantos intentaron botarlle os trastos á “Cenicienta”, pero puxo o pretexto de que estaba co príncipe azul. Ao día seguinte collemos rumbo a Burdeaux; polo camiño visitamos un castelo e chegamos para cear. Desta vez poidemos cear algo distinto a polo, xa que por Francia os polos deben ser moi grandes, porque non faciamos outra cousa máis que comelos. Esa noite debía ser lúa chea, noite na que a xente se transforma e pódeste atopar con catro rapazas das que ti xurarías que sempre as viras como rapaces...

O luns voltamos en bus, con máis espazo que o primeiro día, e con ganas de ver aos nosos amigos e familiares. Esa noite disfrutámola coma ningunha nas nosas camas. Para rematar esta reportaxe queriamos dar as grazas a todos os que fixeron posible esta viaxe. A Isabel, por axudarnos a que todo saíra ben, aos profesores que axudaron a que puidéramos ir, comprándonos moitos artigos que puxemos á venda e por último queremos agradecer moitísimo a Javier e a Cristina que accederan a vir a París e que confiaran en nós á hora de darnos liberdade. Esta viaxe nunca a olvidaremos grazas a todos vós.

Os autores desta reportaxe, en Disneyland

**Bibiana Barcia Fraga
Samuel Ramos Armada**